Lieta Nr.1A880012225

Tiesvedība Nr.1A/25/1713

Latgales rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2025.gada 12.septembrī

Latgales rajona tiesas tiesnesis Ivars Dzindzuks

rakstveida procesā izskatīja /Persona A/ //*Persona A*// sūdzību par /Nosaukums/ valstspilsētas pašvaldības iestādes "/Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policija" priekšnieka /Persona B/ /Datums A/ lēmumu Nr./Numurs A/.

Aprakstošā daļa

[1] /Datums E/ /Nosaukums/ valstspilsētas pašvaldības iestādes "/Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policija" vecākais inspektors /Persona D/, pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 162.panta pirmo daļu, pieņēma lēmumu Nr./Numurs B/ par soda piemērošanu (turpmāk – amatpersonas lēmums)attiecībā uz transportlīdzekļa īpašnieku par to, ka /Datums E/ plkst. 11.18 transportlīdzeklis*/Transportlīdzeklis B/*, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis A/ (turpmāk – transportlīdzeklis) ir novietots stāvēšanai /Adrese B/, pārkāpjot Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 122.3 punktu, par ko ir paredzēta atbildība Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektajā daļā.

Par Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu transportlīdzekļa īpašniekam piemērots naudas sods 8 naudas sodu vienību apmērā, kas atbilst 40 EUR. Transportlīdzekļa īpašnieks ir /Organizācija B/.

[2] /Organizācija B/ valdes loceklis /Persona C/ pārsūdzēja amatpersonas lēmumu un lūdza atcelt /Datums G/ lēmumu par soda piemērošanu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu Nr./Numurs B/ transportlīdzeklim*/Transportlīdzeklis C/*, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis A/. Darbinieks paskaidrojis, ka šim transportlīdzeklim piešķirtā stāvvietas atļauja bija izvietota uz transportlīdzekļa priekšējā paneļa redzamā vietā, taču atļauja bija noslīdējusi zemāk, kā rezultātā nebija salasāms atļaujas numurs. Tā bija tehniska kļūda. Transportlīdzeklim bija derīga atļauja stāvēšanai konkrētajā vietā. Lūdza atcelt piemēroto sodu.

/Persona A/ savā iesniegumā lūdza atcelt lēmumu un sniedza analoģiskus paskaidrojumus. Papildus norādīja, ka līdz šim stāvvietas atļauja vienmēr bija labi saredzama.

[3] Ar /Nosaukums/ valstspilsētas pašvaldības iestādes "/Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policija" priekšnieka /Persona B/ /Datums A/ lēmumu Nr./Numurs A/ (turpmāk – augstākāsamatpersonaslēmums) tika atcelts amatpersonas lēmums par administratīvā soda piemērošanu /Organizācija B/ un pieņemts lēmums par naudas soda 8 naudas soda vienības jeb 40 EUR apmērā piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam /Persona A/.

[3.1] Izvērtējot sūdzībā izklāstītos argumentus, augstākā amatpersona konstatēja, ka /Persona A/ /Datums E/ plkst.11.18 pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 122.3 punktu, par ko ir paredzēta atbildība Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektajā daļā.

Augstākā amatpersona konstatējusi, ka lietas materiālos ir pierādīšanas līdzeklis – fotogrāfijas, no kurām redzams, ka /Persona A/ novietotajā transportlīdzeklī aiz priekšējā stikla redzamā vietā pārkāpuma konstatēšanas brīdī nebija izvietota stāvvietas atļauja Nr.559.

[3.2] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 122.3.punktu, ja ar ceļa zīmēm vai ceļa apzīmējumiem nav noteikts citādi, stāvēt aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi. Uz visiem iebraukumiem/izbraukumiem teritorijā /Adrese B/, ir uzstādītas 523.ceļa zīmes "Stāvēšanas aizlieguma zona" ar 849.papildzīmi "Izņemot ar atļaujām Nr.559", kas nozīmē, ka attiecīgo ceļa zīmju darbības zonā un attiecīgajā laikā drīkst novietot tikai tās automašīnas, kurām ir piešķirta atļauja Nr.559. /Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policija darbinieku veiktajās fotogrāfijās ir skaidri redzams, ka transportlīdzeklis pārkāpuma konstatēšanas vietā un brīdī stāvēja bez redzamā vietā pie priekšējā stikla ievietotas derīgas speciālas stāvvietas atļaujas Nr.550. Lietā ir vispusīgi pilnīgi un objektīvi noskaidrots, ka ir izdarīts Ceļu satiksmes noteikumu 122.3.punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta atbildība Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektās daļas 12.punktā.

Novietojot transportlīdzekli iepriekš minēto ceļu zīmju darbības zonā, nepietiek tikai ar to, ka transportlīdzekļa vadītājam šāda atļauja ir piešķirta, nepieciešams arī, lai stāvēšanai novietotajā transportlīdzeklī atļauja būtu novietota automobiļa salonā redzamā vietā pie priekšējā stikla (saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 285.27.punktu). Savukārt no fotogrāfijām nepārprotami redzams, ka /Persona A/ novietotajā transportlīdzeklī aiz priekšējā stikla redzamā vietā pārkāpuma konstatēšanas brīdī nebija izvietota stāvvietas atļauja Nr.559.

Tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. Konkrētajā gadījumā, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai, vadītājam bija jāpārliecinās par satiksmes režīmu un jāizvieto Ceļu satiksmes noteikumu 849.papilzīmē norādītā atļauja transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla tā, lai tā ir redzama. Tas neprasa no vadītāja īpašas pūles. Tomēr transportlīdzekļa vadītās par atļaujas redzamību nebija pārliecinājies, līdz ar ko lietā nav nozīmes tam, ka iesniegums satur atļaujas kopiju, jo atļauja bija jāizvieto transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla redzamā vietā brīdī, kad transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai.

[3.3] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļu apzīmējumu prasības.

Par Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektās daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs – 8 naudas vienības (40 EUR). Tas nozīmē to, ka, konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā, nav konstatēti tādi apstākļi, kas liecinātu par pārkāpuma maznozīmīgumu un, kas būtu par pamatu lemt par Administratīvās atbildības likuma 11.panta piemērošanas nepieciešamību attiecībā par /Persona A/ izdarīto pārkāpumu. Lietā nav konstatēti kādi īpaši apstākļi, kas traucēja /Persona A/ ievērot Ceļu satiksmes noteikumus.

[4] /Persona A/ iesniedza sūdzību par augstākās amatpersonas lēmumu, kurā izteica lūgumu to atcelt.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka transportlīdzeklim piešķirto stāvvietas atļauju bija novietojis uz transportlīdzekļa priekšējā paneļa, labi redzamā vietā, bet atļauja bija noslīdējusi par zemu, kā rezultātā nebija redzams atļaujas numurs.

Kopš /Datums F/ šī automašīna dienas laikā ir stāvējusi un turpina stāvēt šajā pagalmā ar atļauju Nr. 212, tagad ar atļauju Nr. 559. Ražotājs šai automašīnai nav nodrošinājis stiprinājumu šāda veida atļaujām. Tādēļ, atļauja tiek izvietota uz priekšējā paneļa, kuram ir slīpums attiecībā pret priekšējo stiklu, un rodoties vibrācijai no garām

braucošā transportlīdzekļa, vai arī aizverot automašīnas durvis, atļauja var noslīdēt lejup, un nokļūt mazāk redzamā vietā aiz stikla, kā tas gadījās šoreiz. Foto fiksācijā ir jābūt redzamam, ka atļauja atrodas uz priekšējā paneļa, bet tās numurs ir slikti saredzams. Turpmāk apsola sekot atļaujas izvietojumam rūpīgāk, un pārbaudīt tās redzamību katru reizi, kad atstāj automašīnu.

[5] Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 178.panta pirmajai daļai, 180.pantam tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā uz lietā esošo dokumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījis administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka augstākās amatpersonas lēmums atstājams negrozāms, bet /Persona A/ sūdzība noraidāma.

[6.1] Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs apstrīd administratīvā pārkāpuma faktiskos apstākļus, jo apgalvo, ka lēmumā par sodu piemērošanu norādītajā laikā un vietā automašīnā */Transportlīdzeklis B/*, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis A/, salonā pie priekšējā stikla bija novietota stāvvietas atļauja Nr.559.

[6.2] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 48.pantu tiesas uzdevums administratīvā pārkāpuma procesā ir kontrolēt administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Administratīvās atbildības likuma 178.pants noteic, ka tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Tādējādi tiesa pārsūdzētā lēmuma pārbaudes apjomu un robežas noteic, ņemot vērā sūdzībā izvirzītos argumentus, iebildumus un prasījumus.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 94.pantu tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[6.3] Tiesa atzīst, ka augstākās amatpersonas lēmums ir tiesisks un pamatots. Augstākā amatpersona lēmumā ir izvērtējusi sūdzībā par amatpersonas lēmumu izklāstītos argumentus un sniegusi tiem savu vērtējumu.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka augstākās amatpersonas lēmumā ir pareizi un nepārprotami konstatēta /Persona A/ prettiesiska, vainojama darbība, atbildība par kuru paredzēta Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektās daļas 12.punktā.Tiesai nerodas šaubas par /Persona A/ vainīgumuCeļu satiksmes likuma 57.panta piektās daļas 12.punktā paredzētajā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektās daļas 12.punkts nosaka, ka par stāvēšanu 327. ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā.

[6.4] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Lietā nepastāv strīds, ka /Datums E/ plkst.11.18 transportlīdzeklis*/Transportlīdzeklis B/*, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis A/, bija novietots stāvēšanai /Adrese B/, ceļa zīmes Nr.523 ar papildzīmi Nr.849 darbības zonā.Vērtējot Ceļu satiksmes noteikumu 285.27.punktu, tiesa secina, ka obligāts priekšnoteikums transportlīdzekļa novietošanai autostāvvietā, kas apzīmēta ar 327.ceļa zīmi kopā ar 849.papildzīmi, ir speciālas atļaujas esamība. Turklāt, novietojot automašīnu stāvvietās, kur stāvēšana tiek regulēta ar stāvēšanas atļaujām,

atļauju nepieciešams novietot automašīnas salonā pie priekšējā stikla. Ceļu satiksmes likums nenosaka, kā tieši jānovieto atļauja automašīnas salonā pie priekšējā stikla, un proti, ka to jānovieto redzamā vietā. Tiesa uzskata, ka šī prasība izriet no tiesību normas jēgas, jo faktiski atļaujai jābūt novietotai tādā vietā, lai to būtu iespējams redzēt un izlasīt tajā norādīto informāciju. Tiesa atzīst, ka vadītājam ir pienākums novietot atļauju tā, lai policijas amatpersonai nerastos šaubas par to, ka attiecīgajām transportlīdzeklim novietošanas stāvvietā tiesības ir piešķirtas.

Tiesai nav šaubu, ka attiecīgā atļauja automašīnas novietošanai /Adrese A/, mājas pagalmā sūdzības iesniedzējam ir izsniegta. Turklāt tas redzams no atļaujas kopijas, kura tika pievienota sūdzībai.

[6.5] Lietā pastāv strīds par to, vai sūdzības iesniedzējam izsniegta atļauja pārkāpuma konstatēšanas brīdī bija novietota automašīnas salonā pie priekšējā stikla, ka to nosaka Ceļu satiksmes noteikumu 285.27.punkts.

Administratīvās atbildības likuma 90.panta trešā daļa nosaka, ka bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu ir uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais. Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 103.pantu par pierādījumu administratīvā pārkāpuma procesā var būt ziņas par faktiem, kuras iegūtas procesuālo darbību veikšanas laikā. Savukārt saskaņā ar 100.pantu par pierādījumu administratīvā pārkāpuma procesā var būt dokuments, ja tas pierādīšanā ir izmantojams tikai sakarā ar tajā ietverto saturisko informāciju. Dokuments var saturēt ziņas par faktiem rakstveidā vai citādā formā. Par dokumentiem pierādījuma nozīmē administratīvā pārkāpuma procesā uzskatāmi arī elektroniskās informācijas nesēji, ar skaņu un attēlu fiksējošiem tehniskajiem līdzekļiem izdarīti ieraksti, kuros saturiski fiksēto informāciju var izmantot kā pierādījumus.

[6.6] Tiesai nav pamata neticēt /Nosaukums/ valstspilsētas pašvaldības iestādes "/Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policija" darbinieka lēmumā par soda piemērošanu norādītajām ziņām par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona. Lēmumā par soda piemērošanu amatpersona ir konstatējusi, ka transportlīdzeklis */Transportlīdzeklis B/*, valsts reģistrācijas numura zīme /Transportlīdzeklis A/, bija novietots stāvēšanai /Adrese A/, ceļa zīmes Nr.327 ar papildzīmi Nr.849 darbības zonā bez attiecīgas atļaujas. Turklāt minētā lēmumā norādītās ziņas apstiprinās ar pārkāpuma konstatēšanas vietā veikto fotografēšanu, t.i., lietas materiālos esošās fotogrāfijas satur pārkāpuma konstatēšanās brīdī fiksēto informāciju (fotoattēlu).

Izvērtējot lietai pievienotos fotoattēlus, kurus /Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policijas amatpersona veikusi pārkāpuma konstatēšanas vietā, tiesa secina, ka no tiem izriet, ka pārkāpuma konstatēšanas laikā automašīnas */Transportlīdzeklis B/*, valsts reģistrācijas numura zīme /Transportlīdzeklis A/, salonā pie priekšējā stikla nebija novietota atļauja.

[6.7] Tiesai nav pamata neticēt /Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policijas amatpersonas lēmumā norādītajiem pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem. Apstākļiem, kas risinājušies /Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policijas darbiniekam pildot dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas norādītu uz to, ka /Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policijas darbinieks lēmumu par soda piemērošanu sastādīja, būdams tieši vai netieši ieinteresēts sodīt sūdzības iesniedzēju. Tiesa uzskata, ka /Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policijas darbinieks bija pārliecinājies, ka minētās mašīnas salonā pie priekšējā stikla stāvvietas atļauja netika novietota, un nekonstatējot to, pieņēma lēmumu par soda uzlikšanu. Tiesa netic sūdzības iesniedzēja argumentam, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī atļauja tika novietota uz transportlīdzekļa priekšējā paneļa, labi redzamā vietā, bet atļauja bija noslīdējusi par zemu, kā rezultātā nebija redzams atļaujas numurs. Sūdzības iesniedzēja versiju atspēko /Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policijas darbinieka pārkāpuma konstatēšanas vietā veiktās bildes. No bildēm redzams, ka uz automašīnas priekšējais stikla ir redzama tikai tehniskās apskates uzlīme. Tiesa uzskata, ka izvirzot savu versiju, sūdzības iesniedzējs tādējādi mēģina izvairīties no atbildības par izdarīto pārkāpumu.

Tiesa secina, ka /Persona A/ vainīgums Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektās daļas 12.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīts pilnībā.

Tas, ka sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli par augstākās amatpersonas lēmumā sniegto pārkāpuma faktisko apstākļu vērtējumu, pats par sevi nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

[7] Izvērtējot augstākās amatpersonas lēmumu, tiesa atzīst, ka augstākā amatpersona ir noskaidrojusi administratīvā pārkāpuma faktiskos un tiesiskos apstākļus, izvērtējusi lietā esošus pierādījumus, noskaidrojusi administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu – /Persona A/. Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 163.panta otrajai daļai augstākā amatpersona atcēlusi lēmumu par soda piemērošanu transportlīdzekļa īpašniekam un pieņēma lēmumu par soda piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam, kurš bija atstājis automašīnu ceļa zīmes Nr.327 ar papildzīmi Nr.849 darbības zonā bez attiecīgas atļaujas.

Ņemot vērā administratīvās atbildības īpatnības, personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, subjektīvai attieksmei pret izdarīto pārkāpumu nav nozīmes. Administratīvā atbildība iestājās par personas prettiesisku, vainojamu rīcību (darbību vai bezdarbu), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība. Konkrētajā gadījumā tiesa nav konstatējusi pazīmes, kas liecinātu par to, ka administratīvais pārkāpums tika izdarīts apstākļos, kas izslēdz administratīvo atbildību.

[8] Par Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektās daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs – 8 naudas vienības (40 EUR). Tas nozīmē to, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei un tiesai nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju.

Tiesai, pārbaudot un novērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus kopumā un to savstarpējā saistībā, kā arī izvērtējot sūdzībā izklāstītos argumentus un iebildumus, nav radušās šaubas par to, ka /Persona A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta Ceļu satiksmes likuma 57.panta piektajā daļā. Tādējādi tiesa atzīst, ka sods /Persona A/ uzlikts pamatoti.

[9] Tiesa uzskata, ka pārējiem /Persona A/ sūdzībā norādītajiem apstākļiem nav izšķirošas nozīmes un tie netiek vērtēti, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu. Turklāt tādējādi tiks ievērots procesuālās ekonomijas princips. Atbilstoši administratīvo tiesu judikatūrai, kas veidojusies, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (skat.*Senāta Administratīvo lietu departamenta 12.09.2006. spriedums lietā SKA- 280/2006; Latvijas Republikas Satversmes tiesas 15.03.2018. spriedums lietā Nr.2017-16-01,Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmums*).

[10] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas 1.punktu augstākās amatpersonas lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 226.pantu, 227.panta pirmās daļas 1.punktu, 228.panta otro daļu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu /Nosaukums/ valstspilsētas pašvaldības iestādes "/Nosaukums/ pilsētas pašvaldības policija" priekšnieka /Persona B/ /Datums A/ lēmumu Nr./Numurs A/, bet /Persona A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darbdienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Latgales rajona tiesā, bet adresējot Latgales apgabaltiesai.

Tiesnesis I.Dzindzuks

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU E-PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU